

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 12 oktober 1995 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en de Gewesten betreffende de administratieve en wetenschappelijke coördinatie inzake bioveiligheid", heeft op 31 oktober 1995 het volgend advies gegeven :

I. OPMERKINGEN MET BETREKKING TOT HET ONTWERP VAN GOED-
KEURINGSDECREET.

Nieuw artikel 1.

Ter inachtneming van het voorschrift van artikel 19, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dient in het ontwerp een artikel 1 te worden opgenomen, geredigeerd als volgt :

"Artikel 1. Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet".

Artikel 2.

Men redigere dit artikel (dat in de plaats komt van het enige artikel van het ontwerp) als volgt :

"Art. 2. Het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en de Gewesten van 15 mei 1995 betreffende de administratieve en wetenschappelijke coördinatie inzake bio-veiligheid, en de bijlage, worden goedgekeurd".

II. OPMERKINGEN MET BETREKKING TOT HET SAMENWERKINGSAKKOORD.

In zijn advies L. 24.527/9 van 27 september 1995 over een voorontwerp van decreet van het Waalse Gewest tot goedkeuring van het voornoemde samenwerkingsakkoord van

.../...

15 mei 1995, heeft de Raad van State, met betrekking tot dat samenwerkingsakkoord zelf, een aantal opmerkingen gemaakt waarvan de vertaling hierna volgt :

"A. ALGEMENE OPMERKING.

De bepalingen omtrent de taken van de adviesraad voor bioveiligheid en omtrent die van de dienst bioveiligheid en biotechnologie zijn onvoldoende nauwkeurig. Ten aanzien ervan geldt namelijk het volgende :

- 1° het is niet mogelijk om op basis van die bepalingen een duidelijk onderscheid te maken tussen de taken van de adviesraad en die van de dienst bioveiligheid en biotechnologie (1);
- 2° de taken die aan de raad worden opgedragen, worden nu eens omschreven als evalueren, dan weer als adviseren, zonder dat duidelijk te merken is in welke gevallen de raad een evaluatietask vervult en in welke andere gevallen hij fungeert als adviesorgaan;
- 3° in zoverre het akkoord de raad en de dienst belast met het evalueren van de risico's voor de menselijke gezondheid en voor het milieu die zowel te wijten zijn aan het ingeperkt gebruik als aan de doelbewuste introductie van organismen, lijkt erin over het hoofd te worden gezien dat ter zake van het evalueren van die risico's de taken van de bevoegde instanties die voor de tenuitvoerlegging van de richtlijnen 90/219/EEG en 90/220/EEG door de Lid-Staten aangewezen moeten worden, in de twee richtlijnen niet op dezelfde manier worden bepaald.

(1) Bovendien is het de Raad van State niet duidelijk wat de reikwijdte is van de opdracht van bevoegdheid van de raad aan de dienst, zoals voorgeschreven door artikel 10. Als in zulk een opdracht van bevoegdheid dient te worden voorzien, moet in ieder geval in de tekst nader worden bepaald voor welke aangelegenheden en binnen welke perken ze geldt.

Het gaat hier om fundamentele bepalingen die bijgevolg behoren te worden herzien.

B. BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Artikel 3.

1. Wat paragraaf 1, 1°, betreft ziet de Raad van State niet in waarom bepaald wordt dat de territoriaal bevoegde gewestelijke minister slechts een samenvatting van de niet-vertrouwelijke gegevens van het dossier ontvangt.

In ieder geval wordt de aandacht erop gevestigd dat het volgens artikel 19 van de richtlijn 90/220/EEG de in de zin van die bepaling "bevoegde instantie" is die besluit welke informatie vertrouwelijk zal worden behandeld, niet de kennisgever.

2. De tekst van paragraaf 1, 3°, b, moet zodanig worden herzien dat de gevallen waarin het voorschrift dat hij bevat toepassing vindt duidelijker worden bepaald, met gebruik van dezelfde terminologie als in de richtlijn 90/220/EEG.

Artikel 11.

In de tekst behoort nader te worden bepaald wat verstaan moet worden onder de woorden "duidelijke regels voor de kennisgevingsdossiers". In dit verband spreekt het vanzelf dat de raad niet de plaats kan innemen van de gewestelijke en federale instanties die bevoegd zijn voor regelgeving ter zake van de kennisgevingsprocedures, die ter wille van de omzetting van de richtlijnen 90/219/EEG en 90/220/EEG vastgesteld dienen te worden.

Artikel 12.

Benevens de hiervoren gemaakte algemene opmerking, merkt de Raad van State op dat in zoverre de dienst de taak vervult die genoemd wordt in paragraaf 2, 1°, hij

.../...

het gevaar loopt zijn andere taken, inzonderheid die genoemd in paragraaf 2, 2° en 3°, te zullen uitoefenen in omstandigheden die twijfel kunnen doen rijzen omtrent zijn onafhankelijkheid en onpartijdigheid (1).

Artikel 13.

De Gewesten en de federale overheid zijn niet bevoegd om overeen te komen dat op de stoffen en substanties bedoeld in paragraaf 1, de bepalingen inzake afvalstoffen toepassing vinden. Die stoffen en substanties zijn namelijk "afvalstoffen" in de zin van artikel 1, a), van de richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen en dienen dus gerekend te worden tot de werkingssfeer van de intern-rechtelijke bepalingen die in dezen worden vastgesteld.

Bovendien maakt de richtlijn 75/442/EEG de Lid-Staten evenmin bevoegd om uit de bepalingen betreffende afvalstoffen stoffen of substanties te lichten die "afvalstoffen" zijn in de aangegeven zin (2).

Dientengevolge moet paragraaf 1 vervallen.

Artikel 17.

1. Uit de bijlage bij het akkoord en uit de uitleg van de gemachtigden van de regering blijkt dat de "bijdragen" die genoemd worden in artikel 17, heffingen

(1) Vergelijk R.v.St., arrest v.z.w. "Pays mosan" en Humblet, nr. 44.022 van 15 september 1993 (omtrent de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de auteur van een milieu-effectonderzoek).

(2) Lees in dit verband het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State over een voorontwerp van decreet van het Waalse Gewest betreffende afvalstoffen, Gedr. St., C.R.W., B.Z. 1995, nr. 49/1, blz. 53 en 54. Zie ook het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 10 mei 1995, Commissie/Duitsland, C-442/92.

zijn verschuldigd door degenen op wie de verplichtingen rusten, inzonderheid de verplichte kennisgeving, voorgeschreven door de richtlijnen 90/219/EEG en 90/220/EEG. Die heffingen kunnen niet worden aangemerkt als de tegenprestatie voor diensten waarop vrijwillig een beroep wordt gedaan. Het woord "bijdragen" behoort dientengevolge te worden vervangen door het woord "belastingen".

2. De Raad van State ziet niet in hoe de verbintenis die de Staat en de Gewesten aangaan om de "bijdragen" te harmoniseren, zich verdraagt met de verwijzing naar de bepalingen van de bijlage, die uitsluitend het bedrag van de "bijdragen" vaststellen die aan de federale overheid verschuldigd zijn voor de dossiers inzake doelbewuste introductie van GGO's (genetisch gemodificeerde organismen), waarop deel B van de richtlijn 90/220/EEG toepassing vindt.

Artikel 18.

In het samenwerkingsakkoord zelf behoort bepaald te worden welke prestaties de Gewesten willen dat het Instituut voor hygiëne en epidemiologie, met name de dienst bioveiligheid en biotechnologie daarvan, voor hun rekening verricht; er moet ook in worden aangegeven hoe die prestaties tot stand zullen komen. Het samenwerkingsakkoord mag aan de gewestelijke ministers en aan het Instituut voor hygiëne en epidemiologie niet de bevoegdheid overlaten om die aangelegenheden in overeenkomsten te regelen.

Artikel 22.

Er wordt verwezen naar de opmerking die bij artikel 18 is gemaakt.

Artikel 23.

De Franse tekst van de tweede volzin behoort te worden herzien opdat duidelijk tot uiting komt dat het rechtscollege waarop gedoeld wordt, speciaal wordt

.../...

opgericht voor het beslechten van de geschillen die rijzen omtrent de uitlegging of uitvoering van het onderzochte akkoord.

Daarenboven dient ingevolge artikel 92bis, § 5, vierde en achtste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, in het akkoord een regeling te worden getroffen voor de wijze waarop de leden van het rechtscollege, de voorzitter uitgezonderd, worden aangewezen en te worden bepaald hoe de werkingskosten van dat college worden geregeld.

Artikel 24.

Er kan niet worden voorgeschreven dat het akkoord in werking treedt op de dag dat het wordt ondertekend, aangezien het overeenkomstig artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de voormelde bijzondere wet van 8 augustus 1980 eerst gevolg heeft wanneer de federale wetgever en ieder van de gewestwetgevers er hun instemming mee hebben betuigd".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
de Heer :	J. GIJSSELS,	assessoren van de
Mevrouw :	Y. MERCHIEERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de H. J. CLEMENT, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.